

Hayat belkilerle dolu. Bazen rasyonel kararlar vermek istiyorum ve bunun ucunun bucağının, dayandığı bir yerin olmadığını görüyorum. Rasyonelliğin rasyonel bir izahı yok, hepimiz duygularımızı hareket eden ve bunları akılla izah ediyormuş gibi yapan insanlarız.

Güzel bir kadın seni dininden çıkarabilir mi? *Asla.*

İmtihan edilmeden tabii, kolay bir cevap. Azıcık imtihan edilecek oldum ve *mümkün aslında* dedim kendime, *insanlar böyle böyle hayatlarını değiştiriyor*. Önce duygular değişiyor, sonra onlara ilişkin sebepler icad ediliyor.

Bugün adı FETÖ olan örgütün mensuplarıyla geçmişte yolum çok kesişti. Bunların bazıları şu an Amerika'daki FETÖ diasporasında etkin, ailesini tanıdığım birinin Twitter başlık fotoğrafı meşhur 1 dolarlardan biri.

Ben ne kadar sevmiyorsam, o kadar *dibime* kadar girmişler. Onların cinsi beni severdi de, lisede, bundan 20 sene önce, beni *hocaefendiye* benzeten *şakirtler* vardı. Bunu o zaman bile *hakaret* olarak algılamıştım ama ses etmedim, ağzından çıkabilecek en büyük iltifat çünkü bu adamın. Ne demek istediğini de biliyorum, kendisi kızların peşinde koşarken, benim *o taraklarda bezim olmaması, tabii, tabii.*

Beni onlardan uzak tutan nedir? Basit duygusal sebepler: Sevmemek. Bir hiyerarşi içinde bulunmaktan, birilerinin angaryasını takip etmeye çalışmaktan hazzetmemek, ucunda *Allah rızası* olduğuna inanmamak. Hayatta yanlış yaparsınız ama bunu *kendiniz* yaparsınız, bir defa düşüncenizin yularını başkasına verince, artık *yanlış bile yapamaz* hale gelirsiniz. Bunu istemediğimden.

örgüt mensuplarının öyle planlı bir şekilde, aklen örgüte girdiklerini değil, duygusal olarak oltaya takıldıklarını noktasına geldim. Türkiye'nin köyden kente göçü esnasında sahipsiz kalmış, ne köye, ne kente tam adapte olabilen insanların kimlik açlığını gideren örgütler. Yalnızlığın ve yönsüzlüğün getirdiği çaresizliği çözmek için girilen örgütler.

Pavlov'un meşhur köpek deneyinin bilinmeyen bir tarafından, daha doğrusu Sovyetler devrindeki devamından bahsediyordu, sanırım Charlie Munger, *Almanac* kitabında. Pavlov bir gün sel baskını sonrası, köpeklerdeki şartlı reflekslerin kaybolduğunu anlar. Laboratuvara su dolduğunda, boğulmaktan korkan köpekler, şartlanmalarını unutmuşlardır.

İnançların ağır stres altında değişikliğe uğradığını iddia ediyordu. İşkencenin bu kadar yaygın hal almasına da *bilimsel* dayanak budur. Bilgi almak için değil, insanların inançlarını değiştirmek için kullanılıyor.

Hayatımızı duygular, en hayvanisinden zevk ve acı yönlendiriyor. Bunların üstüne, kırk kat başka şeyler örtüyoruz, akıl, estetik, medeniyet ve sair... Bu örtülerin çokluğu ve kalınlığı bizi *sofistike* ve *medeni* yapıyor. Yine de temelde, bu örtülerin altında, basit duygular bize yön veriyor. Ait olmak da bunların biri, ait olmak için tüm aklını ve benliğini veren insanlar var. Onlara yazık.